

Julle i Bjellerhus, 65 år.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På ett ställe var det en
besutten bonde med gammal jävel.
Han hade en dotter, som skulle ära
allt. Hon gick där i lugn och ro
och var inte böjt att anta några
frierier.

En morgon kom det inte
mindre än tre. En kom först: "Jag
fri be om ursäkt, att jag kommer
så sent smutsig hit, men jag har
gätt kring mina ägor och det var så
drygt, att jag inte kunnit vorsta
mig."

(3 sid)

Sen kom den andre och han sa:

"Jag får be om ursäkt, att jag är så smutsig om händerna, men jag har räknat mina tillgångar och de var så många, att jag inte hann göra mig i ordning.

Sist kom den tredje och han blev litet fundersam, när han såg Seters andra. Han satt på soffan. När han skulle resa på sig, stötte han undan benn den närmste och sa: för fröen, flötta på dig, du sitter på min länge pick." Det sa' han så höyt, att det hördes till bonden och hans dotter.

Till sist fick de krypa fram
med sina ärenden. "Det får min dotter av-
göra," sa' bonnen.

"Joho," sa' hon, "jag vill ha
en stark och duktig karl. Och nu får
I visa ett prov. Nu går vi ned till
den stora åkern. Där får I springa
i kapp längs gårdsgården. Far och jag
står vid stället."

Så gick det. Men när de var
i närheten av stället, var den med
länge nicken efterst. Då skrek dottern.
"Skrym på du långpik, annars förlorar
du!" Si, så är fruntimmerstanken.